

[Hans Jørgen Jensen]

Imidlertid skal jeg til det fremsatte forslag bemærke, at der efter socialdemokratiets opfattelse allerede foregår et stort og betydningsfuldt arbejde med disse spørgsmål, bl. a. gennem forskellige internationale organisationer, i hvilke også Danmark har sæde, og i hvilke vi yder vort bidrag til arbejdet for en bedre verden med færre spændinger og konfliktskabende situationer. I den forbindelse kan jeg nævne det arbejde, der udføres gennem den danske u-landsbistand. Selv om jeg nok kunne synes, at dette arbejde burde prioriteres højere, er det en uomtvistelig kendsgerning, at dette samarbejde med udviklingslandene er af uvurderlig betydning.

Endvidere vil jeg nævne det arbejde, Danmark deltager i gennem De Forenede Nationer og de dertil knyttede underorganisationer som f. eks. WHO, FAO, UNICEF, UNESCO og ILO. Her foregår ikke alene et teoretisk, men i allerhøjeste grad også et praktisk arbejde til gavn for mennesker i alle verdensdele. Jeg kunne fortsætte med en lang opremsning af organisationer, der yder særdeles effektive bidrag til sikring af verdensfreden, men skal blot nævne, at LO og de faglige organisationer gennem deres arbejde yder en enestående indsats via Nordisk faglig Samarbejdsorganisation, Den europæiske faglige Samarbejdsorganisation og Frie faglige Internationale. Det er et anerkendelsesværdigt stykke arbejde, fagbevægelsen her udfører for at fjerne de sociale skel, der skaber krige og konfliktsituationer i samfund, der savner økonomiske og fordelingspolitiske forudsætninger for en rolig og harmonisk udvikling.

Socialdemokratiet er af den opfattelse, at de kræfter, der tænkes anvendt på det af socialistisk folkeparti foreslåede projekt, med større fordel og effektivitet kunne anvendes i de allerede eksisterende organer. Jeg skal i øvrigt som undervisningsministeren henviser til udenrigsministerens notits til forsvarsudvalget af 28. marts 1980, hvor regeringen selv bebuder initiativer i forbindelse med nedsættelse af et sikkerheds- og nedrustningspolitisk udvalg.

Det følger heraf, at vi fra socialdemokratisk side ikke kan give forslaget tilslutning i dets nuværende form, da vi ikke mener, at en studiegruppevirksomhed af den foreslåede karakter vil kunne bidrage til løsning af disse spørgsmål med en virkningsgrad, der blot tilnærmelsesvis hverken på kort eller lang

sigt vil kunne sammenlignes med det arbejde, der allerede udføres – og vel også de initiativer, regeringen har på bordet.

Øllgaard (V):

Da venstres ordfører, hr. Bertel Haarder, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hr. Bertel Haarders vegne anføre følgende til SFs beslutningsforslag nr. B 81.

Vi har i Danmark en særdeles rigelig forsyning med samfundsforskere, som enten på heltid eller som 40 pct.s forskere på universiteterne er ansat til at forske i ethvert emne, som de efter eget skøn finder relevant. Ikke mindst SF vil på universiteterne finde en sand rigdom af forskere, som sympatiserer med SFs tanker om nye forskningsfelter. Forslaget er derfor overflødig, men kan måske egne sig til optagelse som indlæg i nogle videnskabelige tidsskrifter og universitetsavisser.

Eva Møller (KF):

Der er ikke tvivl om, at den her angrebne problemkreds er alvorlig, og at verden ville blive bedre at leve i, hvis vi kunne løse en række af de anførte problemer. Vi tror imidlertid i det konservative folkeparti ikke, at det foreliggende forslag er den rigtige vej til en løsning. Der er flere grunde til denne opfattelse.

For det første: hvad er det for økonomiske midler, der skal fordeles? I de nuværende sparetider er det næppe rimeligt at oprette et råd med en fast bevilling.

For det andet: sammensætningen af dette råd på 27 medlemmer. Et par eksempler: hvorfor skal LO og ikke Dansk Arbejdsgiverforening være med? Hvorfor er ungdomsorganisationen en paraplyorganisation, mens kvindeorganisationen er en enkelt organisation blandt mange og ikke paraplyorganisationen? Valget af specielt lærernes centralorganisation tilsidesætter en lang række andre organisationer, der arbejder med uddannelse og opdragelse. At man ikke har medtaget forældrene, som er landets største opdragergruppe, nævnes blot for at understrege rådets noget tilfældige sammensætning.

For det tredje skal det anføres, at de 7 forskningsområder, der anføres, kan være meget rimelige i den foreliggende sammenhæng, men de bemærkninger, der angiver